

RC-purjeveneet

A-erän lähtö, styrbordin halsseilla. Korkeat A-takilat ja kapeat rungot.

Marblehead MM-kisat 1992

Radio-ohjattujen purjeveneiden Marblehead-luokan maailmanmestaruuskilpailut pidettiin 12-19 syyskuuta New Yorkissa. Purjehdus-avustajamme, Suomen RC-purjehtijoiden puheenjohtaja Henry Ericsson, raportoi meille viimeiset kuulumiset.

Osanottajat

Kansainväliseen RC-purjehdusliittoon IYRU-MYRD kuuluu 26 maata. Aluksi jokaiselle maalle oli varattu vähintään 2 paikkaa. Suomella oli 3 paikkaa, edellis-

ten MM-kisojen perusteella. Nämä paikat veivät Cride Lindholm, Joni Estlander ja Hefte Ericsson karsintojen ja lähtöhalukkuuden perusteella.

Kun peruutuksia alkoi tulla, mm. Italiasta ja Sveitsistä, saimmekin kaksi paikkaa lisää. Halukkaita lähtöön olivat silloin Offi Ginström ja Tom Roos. Suomen 5-henkinen joukkue oli siten 4. suurin. Ei hullumpi esitys lama-Suomelta. Osanottavat maat on esitetty faktaruudussa 1.

Lähtövalmistelut

Edellisistä MM-keikoista lievästi viisastuneina tutkimme lentokuljetukset jo alkukeväällä, ja päädyimme käyttämään Swis-

sairin palveluja, taas kerran. Muistimme myös pyytää erikoislupaa joukkueen veneenkuljetuslaatikolla, ja saimme sen. Offin rakentaman boksen mitat ovat nimittäin 280 x 60 x 30 cm, ja siihen mahtuu 6 venettä rikeineen.

Joukkuehengen tueksi kyhäsimme sinivalkoraitaiset pussakat, lainasimme GSS:n Suomen lipun, ja kotijoukkue ommelsi pikaisesti SuRCP/FIRCS lipun. Muistimme myös laatia yhteisen työkalulistan, ja pakata varusteet sen mukaan.

Varasimme huoneet samasta paikasta kun muutkin, ja buukkasimme Minivan-auton kahdeksi viikoksi - ilman kaaraa ei jenkkeissä pärjää.

Ilmestymme paikan päälle jo viikko ennen kisojen alkua, jotta pääsisimm "jet lagista" eli aikaron väsymyksestä. Näin alkuvuikko kului kevyen harjoittelun ja baseball-matsin merkeissä.

Kilpailupaikka, olosuhteet

Kisapaikaksi oli valittu Eisenhower Park, Long Island-saarella New Yorkin osavaltiossa. Kuljetusmielessä valinta oli fiksu, NYCin JFK-kentältä kisapaikalle oli vain vajaa tunti (joskin portugalilaiset tarvitsivat siihen 6 tuntia). Hotellimme Radisson Plaza sijaitsee kisapuistosta itään, ajoaika aamuruuhkassa kolme neljännettuntia.

Puiston syvänteestä löytyi kei-notekoinen lammikko, Gallträskin tai Töölönlahden kokoinen, eli meille ihan sopiva. Veden syvyys oli kahlattavaa luokkaa, vesi ylettyi vyötäröön, kuten Cride myöhemmin kisassa osoitti. Lammen ympäri kulki siisti betonikivi- ja asfalttireunus, jonka päällä kipparit pääsivät kulkemaan melko vapaasti. Varikkoalueiksi oli nurmikkoja aidattu valtavat määrät.

Paikan ongelmana oli tuuliolosuhteet. Aamulla ei tuullut juuri nimeksikään. Puolen päivän aikaan tuuli oli noussut 1-3 m/s:iin. Kello neljän aikaan, kun tuuli oli parhaimmillaan, ajettiin A-riikeillä, vaikka puuskissa joskus B-riki kävi mielessä. Kevyet tuulet sopivat melko hyvin meille suomalaisille, mutta esim. sakut ja brasset olivat vähän käärmeissään tuulen puutteesta.

Veneiden säilytys tapahtui puiston lavan pukuhuoneessa, hyvän sovun vallitessa. Siellä laadattiin myös akut. Jenkit olivat järjestäneet myös 220 V virran paikalle, mistä suurkiitokset. Laturoiden punaiset silmät kiilsivät yömyöhään. Suositummat laturimerkit näkyvät faktaruudusta 2.

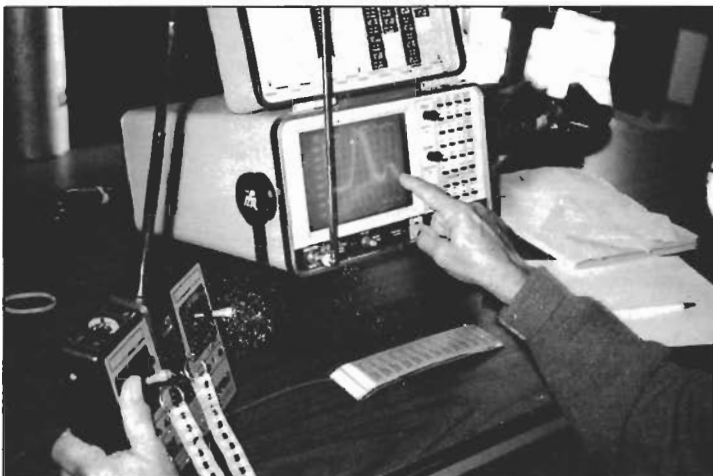
Mittaukset, tarkistukset

Kilpailua, rekisteröintivaiheessa tarkistettiin kaikkien lähettimien todelliset taajuudet annetuilla kiteillä, käyttäen paikallisen lentokerhon Mr. Rock Leonen "IFR Spectrum Analyzer"-laitetta. Laite maksoi 8.000 USD, päivävuokra 100 USD. Tällainen testi onkin erittäin tärkeä, koska kiteiden numerointikäytäntö vaihtelee eri maissa. Lähes kaikki laitteet selviytyivät kiitettävästi "narrow band"-testistä, eli eivät häirinneet vierekkäisellä kaistalla olevaa naapurua.

Tarkastuksesta huolimatta alkoi ensimmäisenä ja toisena kilpailupäivänä valitettavasti löytyä häirintää, ja muutama hyvityspyyntö jouduttiin hyväksymään. Osoittautui, että 0.005 MHz ero ei ole riittävä, vaan on vaadittava 0.01 ero. Olisi kannattanut pitää herra Leonea paikan päällä monitoroimassa vähän pitempään.

Suomen MM-joukkue lähikuvassa: vasemmalta Tom Roos, Cride Lindholm, Offi Ginström, Joni Estlander ja Heffe Ericsson.

Lähettimen tarkastus käynnissä. Käyrä näkyy olevan paikallaan.

Käytössä olleet taajuusalueet (erikoisluvalla) on esitetty faktaruudussa 3. Siitä voimme todeta, että meillä "muodissa olevalla" 40 MHz alueella on paljon ahtaampaa kun "vanhalla" 27 MHz alueella.

Muuten mittaukset olivat rennot. Mittaustodistus näytettiin, ja jätettiin "kaniin". Purjeet tarkistettiin vain pistokokein.

M-luokan uusi numerointisysteemi sai nyt tulikasteensa. Sen mukaan purjeisiin laitetaan rekisterinumeron kaksi viimeistä numeroa, sekä isopurjeeseen että fokkaan. Esim. vene "K 4444" näyttää vain "44", kissan kokoisin (10 cm) numeroin. Kun veneitä on 75 ja mahdollisia numeroita vain 99, on selvää että päällekkäisyyksiä tulee. Siksi pi-

tääkin olla tilaa laittaa numero "1" perusnumeron eteen, ja vaikkapa peräänkin. Vesillä näkyi mm. "133", "33" ja "331", sekä "142", "42" ja "242".

Kokemukset tästä? Numerot näkyivät paljon paremmin. Mutta jotkut tekivät nämä muutokset vain fokkaan, ei isoon, aiheuttaen väärinkäsityksiä. Toisilla oli taas vaikeuksia saada lisänumero mahtumaan kapeaan fokkaan. Mutta oikeilla jäljillä ollaan, tarvitaan vain hienosäätöä.

Kilpailujen kulku

Kisapaikalle ilmestyi loppujen lopuksi 69 venettä. Nämä jaettiin 5 erään (14, 14, 14, 14 ja 13 venettä).

FAKTARUUTU 1 Osanottajamaat ja venemäärät

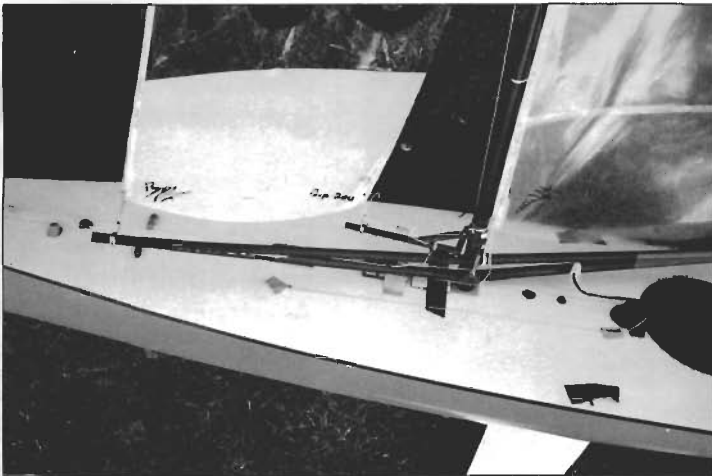
Englanti	10
Uusi Seelanti	5
Australia	3
USA	8
Argentina	4
Ruotsi	3
Saksa	7
Brasilia	4
Espanja	2
Ranska	6
Japani	4
Portugal	2
Suomi	5
Etelä-Afrikka	4
Norja	1

Kilpailut alkoivat sunnuntaina kolmella karsintapurjehduksella, joissa erien kokoonpanot oli arvottu satunnaisesti. Nämä menivät suomalaisittain hyvin, ja sijoitukset maanantaina 3 kevyen kelin kilpailun jälkeen olivat: 1. Cleave (UK), 2. Elmaleh (USA), 3. Smale (NZ), 5. Lindholm, 9. Ericsson, 29. Estlander, 46. Ginström, 59. Roos.

Näin ollen Cride ja Heffe jatkoivat A-erässä, Joni C-erässä, Offi D-erässä ja Tom E-erässä. Jokaisen purjehduksen jälkeen 4 parasta nousivat ylempään erään, ja 4 viimeistä putosivat alempaan erään. Näin jatkettiin sitten päivätolkulla.

Alussa järjestelyt luistivat varsin tahmeasti, järjestäjät olivat selvästi harjoitelleet vähemmän kuin osanottajat. Onneksi oli päätetty käyttää kahta rataa, joka antoi mahdollisuuden ajaa kaksi erää samanaikaisesti. Tiistaina klo 15 oli ajettu 9 kilpailua, ja tilanne näytti seuraavalta: 1. Elmaleh, 2. Wattam (NZ), 3. Bantock (GB), 6. Lindholm, 27. Ericsson, 32. Estlander, 56. Ginström, 58. Roos. Mutta olimme kaikki pudonneet normaalia

Marblehead-MM

Kevyt uusiseelantilainen swing-riki. Huom. fokan yksinkertaisen säätöpulko.

alempaan erään tiistain loppues-
sa - olikohan kavalasti porotta-
valla auringolla osuutta asiaan,
kun hämmäläiset aivot tuntuivat
lähinnä jogurtilta?

Keskiviikkona oli varapäivä,
joka käytettiin museokäynteihin
ja ostoksiin. Torstaina kisat jat-
kuivat sähläyksin, oli päästetty
väärää veneitä vääriin eriin. Vasta
perjantaina jenkit alkoivat saa-
da hommat hanksaan, ja purjeh-
dukset alkoivat luistaa meille tut-
tuun tahtiin.

Lauantaina oli vielä määrä
ajaa kolme purjehdusta. Neljä
purjehtijaa olivat kultamitalin
reunassa kiinni: Robert Wattam,
Graham Bantock, Peter Stollery
ja Jon Elmaleh. Bantockin her-
mot kestivät tällä kertaa (yllättä-
en) parhaiten, ja hän pysyi A-
erässä koko päivän, kun taas
muut tippuivat ainakin kerran B-
erään. Peli oli sillä pelattu, ja

Bantock voitti ansaitusti maail-
manmestaruuden, jonka hän on
monta vuotta tavoitellut.

Suomalaisittain lopputulokset
23 kilpailun jälkeen jäivät
keskinkertaisiksi: 15. Cride Lind-
holm, 36. Jon Estlander, 44.
Henry Ericsson, 48. Ciof Gin-
ström, 60. Tom Roos. Pohjois-
maiset kolleegamme paransivat
loppua myöten sijoituksiaan: 7.
Clas Lundin (S), 9. Torvald Klem
(N), 23. Ulf Neumann.

Järjestelyt

Uutuutena oli kahden radan
käyttö samanaikaisesti. Tämä
sujuu yllättävän hyvin, ja säästi
aikaa. Mutta viestit siitä, mikä
erä purjehtii milläkin radalla, olisi
pitänyt näkyä ja kuulua parem-
min.

MARBLEHEAD-PIIRUSTUKSIA

Marblehead kilpapurjevene "Ninjan" piirustuksia on edelleen
saatavana hintaan 50 mk plus postituskulut. Jos olet kiinnos-
tunut, ota yhteyttä suoraan tämän artikkelin kirjoittajaan:

Henry Ericsson
Bobacka, 02440 Luoma,
puh. 90-2975430
fax 90-2976640.

Toimitsijoiden käyttämät wal-
kie-talkie't toimivat myös fiksusti,
ja säästivät juoksemista.

Kritiikkiä herätti heikot luovit ja
lähtölinjat. Poijut vain heitettiin
alkuviikolla veteen ja jätettiin sin-
ne. Myönnettäkön, että tuuli heit-
teli koko ajan, mutta skarpimpaa
otetta olisi toivottu.

Säännöt, kilpailuohjeet

Kilpailuohjeessa käytettiin toista
uutuutta. Väistösääntöjen rikko-
misesta aiheutuva vaihtoehtoi-
nen rangaistus oli nyt vain yksi
sakkokierros (360 astetta), pe-
rinteisen kahden kierroksen
(720 astetta) sijasta. Käytännös-
sä tämä toimi hyvin. Vähänkin
itseään epäilevä vene teki heti
kierroksen, ja asia oli sillä kuitat-
tu. Häviö oli yleensä vain 0-2 ve-
nettä. Näin protesteja jätettiin
vähemmän, ja kilpailut sujuivat
paremmin. Kannattaa kokeilla
myös Suomessa.

Toinen käytännössä hyvin toi-
miva menettely oli "places on the
water", eli "sijoitukset vesillä".
Kun erän voittajan maaliintulon
jälkeinen maksimiaika (3 min.)
oli umpeutunut, arvioitiin muiden
sijoitus vesillä, ja annettiin niille
todennäköinen sijoitus, keskeyt-
tämisen sijasta. Mitään kinaa ei
tämä aiheutunut.

Kilpailussa käytettiin tarkkaili-
joita, joiden tehtävä oli ilmoittaa
kun vene kosketti poijuun tai toi-
seen veneeseen. Järjestät olivat
onnistuneet löytämään riittävästi
sivullisia näihin tehtäviin, joten
kilpailijoita ei onneksi vaivattu
tarkkailuhommilla. Paikalliset,
melko ikääntyneet tarkkailijat oli-
vat melko lepsuja, mutta englan-
tilaisten "turistien" (mm. Ken Ro-
berts, Lindsay Weall) päästyä
radan kylkeen alkoi jo kaikua
asiallista tekstiä.

Prostitit, jury

Regatan aikana jätettiin yhe-
teensä 74 protestia. Tämä
saattaa kuulostaa paljolta, mut-
ta kun lähtöjä oli yhteensä 5 x
23 = 115, keskimäärin yhden
purjehduksen viidessä erässä
jätettiin vain 3 protestia.

FAKTARUUTU 2 Laturit

- * ROBBE Standby Pulse
Charger MTC 51 Quarz
- * TITAN Chargeur Sec-
teur no. 603
- * GRAUPNER Multilader
5B
- * ROBBE Lader 6+2
- * ROBBE Lader 5

Perinteelliset styrbord/babord
ja tilaa merkillä-prostitit vähen-
tyivät selvästi 360-sääntö-
siosta.

Sensijaan jätettiin turhan mon-
ta (32 kpl) hyvityspyyntöä, eli jo-
honkin tapahtumaan vedoten
kippari anoi parempaa sijoitusta.
Näistä jury hyväksyi vajaan puo-
len, syynä useimmiten takertu-
minen toiseen, väärässä ole-
vaan veneeseen.

Jury puheenjohtajana toimi
tunnettu kansainvälinen tuomari
Mary Pera Englannista, ja vara-
puheenjohtajana kolleegansa
Marianne Ericsson Suomesta.
Lisäksi kolme amerikkalaista
tuomaria sekä Jan Dejmo Ruot-
sista. Jury jakautui loppukiireis-
sä kahteen ryhmään.

Prostitinkäsittelyssä oli tarkoi-
tus soveltaa uutta englantilaista
SYRPH-järjestelmää. Sen
kaan protestin osapuolet saavat
tutustua vastapuolen sekä tark-
kailijoiden asiakirjoihin ennen
käsittelyä, ja kolikolla osoittaa
(kruunu/klaava) jatkavansa/luo-
puvansa protestista. Luopuneel-
le merkitään RET-pisteet.
SYRPH toimi muutamassa ta-
pauksessa ihan hyvin, mutta
yleensä paperit olivat niin puut-
tellisia, etteivät asianomaiset ni-
iden perusteella pystyneet päät-
tämään suuntaan eikä toiseen.

Parhaimmat kipparit & veneet

Huippuveneiden numerotiedot
on kerätty Faktaruutuun 4.

1. Graham Bantock,
"Paradox"

Graham on englantilainen ark-
kitehti, joka ansaitsee elantonsa

suunnitteleamalla, rakentamalla ja myymällä RC-purjeveneitä, purjeita ja heloja, toimittaan tuotteita postitse ympäri maailman. Graham vieraili usein juryn huoneessa, useimmiten itse kirjoittamallaan protesteilla.

Grahamin itse suunnittelema hiilikuituvene oli entistä kapeampi ja kevyempi, ottaen huomioon odotetut tuuliolosuhteet kilpailupaikalla. Swing-A-rikin lisävirituksenä oli purjeiden automaattinen kiristysjärjestelmä. Kun purje jalustettiin normaalisti veneen keskiliinjan, purjeet pysyivät pulleina. Kiristettäessä jalusta kiristyivät myös fokan ja isopurjen liesmat, ja pussi pienentyi. Grahamin B- ja C-rikit ovat perinteellisiä.

2. Robert Wattam, "NZ Edition"

Robert on sympaattinen ja rauhallinen nuori sähköasentaja Uuden Seelannin Aucklandin kaupungista. Hän on osallistunut innokkaasti arvokisoihin jo monta vuotta.

Robert purjehtii Geoff Smalen suunnitteleamalla ja itse rakentamallaan veneellä. Hän on itse tehnyt purjeensa ja rikinsä. A-swing-rikissä oli jopa kaksi saalinkia. Swing-rikin fokanjalustusjärjestelmä oli uusi, fokkapuomin sijasta nivelletty "puikko" määräsi fokan kulman paikan.

Robertin muut rikit olivat perinteellistä mallia.

3. Jon Elmaleh, "Pinter II"

Jon on välitön ja hauska nuori teollinen muotoilija. Cride ja hän ovat hyviä ystäviä vanhastaan, onhan Jon ainoana jenkinä kolonut Euroopan kisoja jo vuosikausia, voittaen Hollannin EM-kisat 1988 ylivoimaisesti.

Jon purjehtii itse suunnitteleamalla ja rakentamalla Pinter-veneellä. Runko on kevyä hiilikuitu hybridi kangasta. Vene on aika kapea, lähes V-pohjainen. Cride toi tällaisen rungon Suomeen, joten kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä häneen.

Jon käyttää swing-rikejä, joissa etupuomi toimii "break-back" periaatteella. (Keksikää tälle hyvä nimi, niin tarjoan kal-

jan!) Jon käyttää John Amenin purjeita, tai tekee ne itse.

4. Peter Stollery, "Roar Edge"

Peter on sama kaveri, joka Berliinissä 1988 voitti M-luokan juniorien maailmanmestaruuden. Hän on juuri valmistunut ylioppilaaksi ja jatkaa isänsä Rogerin peinteitä aloittamalla arkkitehtuurin opiskelut tänä syksynä. Hän purjehtii rauhallisesti ja fiksusti.

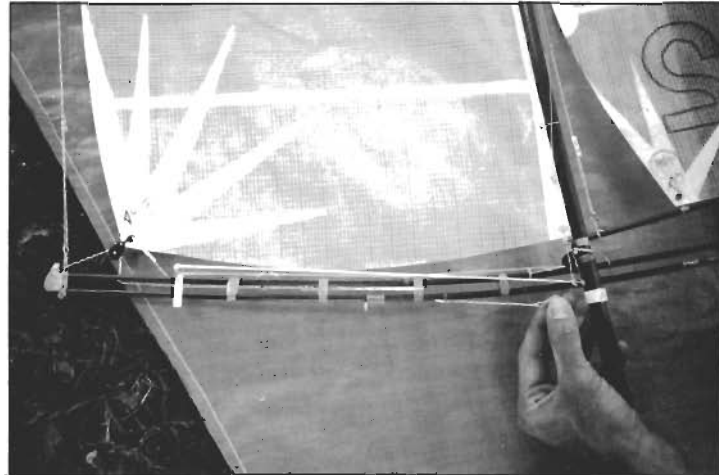
Peterin vene, nimeltään "Razor" eli partaveitsi, on tietysti isänsä Rogerin suunnittelema luomus. Roger itse saavutti 12. sijan. Roger kertoo käyneensä Roskildin museossa ja saaneensa viikinkilaivan symmetrisestä rungosta ja korkeasta keulasta inspiraatiota uuteen veneeseen. Verrattuna viime vuoden EM-menestykseen "Top", on "Roar" entistä kapeampi ja kevyempi.

Stolleryt uskovat swing-rikeihin kautta laidan. Niissä on "variable slot"-säätö break-backin tapaan, mutta säätö on helpompi. Stolleryt hankkivat purjeensa Bantockilta.

5. Janusz Walicki, "Skalpel"

Janusz on puolalaissyntyinen, Hampurissa asuva, moninkertainen maailmanmestari. Bantockin tapaan hän elää nykyisin myymällä itse suunnittelemaansa RC-purjeveneitä, rikejä, heloja ja purjeita.

Kellosepäntyötä edustavat helat hän teettää kuulemma Puolassa.

Superkevyt ranskalainen swing-riki. Kaukosäädöllä kiristetään purjeen takallesma ja mastoliesma samanaikaisesti, oikeassa suhteessa.

Janusz viettää talvet purjehtimalla Australiassa ja Uudessa Seelannissa - ei hassumpi ajankäyttö !

Walickin tunnettu Skalpel-vene on lähes kaikessa edellisten veneiden vastakohta. Skalpelissa on enemmän painoa, leveyttä ja vakavuutta. Swing-riki ei tule kysymykseen. Walicki käyttää vanteilla tuettua, kääntyvää siipimastoa kaikissa olosuhteissa. Myötätuulella patentoitu "Butterfly"-servo kääntää fokkapuomin ulos automaattisesti. Pussin ja spaltin säätö toimii myös yhdessä vivusta.

Näihin kisoihin Janusz oli keventänyt ja kaventanut veneensä jonkin verran, ja porannut puomit täynnä reikiä. Aamupäivän kevyissä tuulissa hän kärsi

selvästi, mutta iltapäivän puuskissa vene kulki loistavasti.

Suomessa on nykyään ihan aito SkalPELLI, ylpeänä omistajana Timo Syrén Tampereella.

6. Chris Boisnault, "Berlingot"

Lakitiiteilijä Chris purjehti samalla veneellä, jolla hän voitti Fleetwoodin MM-kisat 1990. Tuli ja innostus puuttui tällä kertaa. Swing-rikejä käyttävästä veneestä oli tiedot Pienoismallin raportissa syksyllä 1990.

7. Claes Lundin, vakio-Skalpel.

Clas on kylmän rauhallinen helikopteripilootti m. r. Svean sotajoukoista. Hallitsee säännöt ja hermonsävyt hyvin, ollut Ruotsin olympialaisvalmennusrenkaassa FD-luokassa. Clas käyttää Skalpelissaan Ulf Neumannin tekemiä purjeita.

8. Mike Weston, "Slick"

Mike on lupsakka englantilainen, joka sivuhommoina rakentaa Chris Dicksin suunnittelemaa Slick-veneitä ja myöskin Roar Edge'jä. Osoitteen saa al-lekirjoittaneelta. Vene on kapea ja kevyt. Rikit ovat pelkätään Swingejä, ja menopahveina Mike käyttää kaverinsa Martin Robertsin neulomia Housemartin-purjeita.

9. Torvald Klem, "Berlingot"

FAKTARUUTU 3 - TAAJUUSALUEET

26-27 MHz	26.815-27.255	12 venettä
29 MHz	29.120-29.845	2 venettä
35-36 MHz	35.060-36.290	8 venettä
40-41 MHz	40.520-41.200	30 venettä
50-53 MHz	50.880-53.600	4 venettä
75 MHz	75.410-75.990	15 venettä

Lukijan on syytä huomioida, että Suomessa ovat pienoislaitteiden radio-ohjauskäyttöön sallittuja taajuusalueita vain 26-27 Mhz, 35 Mhz ja 40 Mhz, ja näistä 35 Mhz alue on varattu ainoastaan lennokikäyttöön.

Marblehead-MM

Torvald on pohjoismaissa hyvin tunnettu. Voittihan pitkänhaukkaa oslolaisarkkitehti äskettäin PM-kisat Tampereella. Torvaldin kilpaonni vaihteli paljon, mutta loppusuoralla häv pääsi jujusta kiinni ja nousi top ten-joukkoon.

Tänä kesänä hän on käyttänyt itse leipomansa Berlingot-rungon, yhdistettynä Walickin kääntävään mastoon ja itse liimamiin purjeisiin. (A1-riki on kylläkin Swing-tyyppiä). Torvald on niitä harvoja fakiireja, jolla on erilliset, erikseen säädettävät vinssit fokalle ja isolle. Sakko-käännökset todella sujuvat tällä systeemillä.

John Cleave, "okurt".

John on humoristinen, Porsche-vetoinen Oxfordin kasvatti. Hän osallistuu lähes joka luokan huippukisoihin. Hän vaihtaa joka vuosi viimeiseen huutoon, ja os-

taa tietysti veneensä valmiiksi rakennettuina.

Tällä kertaa John oli hankkinut Roar Edge-mallisen veneen, jossa oli varsin omituinen riki. Kyseessä oli swing-riki, jossa masto oli tehty Walickin kääntävästä mastoprofiilista. Hökötyksen näytti kierrepakan ja pan-huilun risteytykseltä, mutta toimi silti asiallisesti.

15. Cride Lindholm, "Quantum"

Criden vene pysyi kevyellä keilillä hyvin kärkiporukassa. Veneen avainlukemat ovatkin samaa luokkaa kuin muut, joten teknisesti emme olleet miteenkään hakoteilla.

Tekninen kehitys

Silmiin pistävä oli "horses for courses"-ilmiö, kuten englantilaiset sanovat. Suunnitellaan veneet odotettuina olosuhteita var-

Voittajavene, Graham Bantockin "Paradox", mustankiiltävää hiilikuitua.

ten, America's Cupin tapaan. Kärkiporukan veneet olivat entistä kapeammat ja kevyemmät. Kõlipainoa oli uskaliaasti pудо-

tettu 3.2...3.3 kilon pintaan, mikä olisi selvästi ollut liian vähän jos hiukankin tuulisi.

Jännittävää on myös havaita, että huipussa tehdään joka vuosi jotain uutta. Englantilaiset veneet olivat vaihtuneet täysin viime vuodelta, vaikka menestys Hangon EM-kisoissa oli mitä parhain. Pitää juosta kovaa, jotta pysyisi paikallaan verrattuna muihin...

Kolmas säätö eli trimmi on nyt tullut jäädäkseen. Säädön kohteena veneen kulkieissa on erityisesti isopurjeen takaliesma, joka herkästi vaikuttaa veneen nousukulmaan ja ohjattavuuteen. Vastaavaa temppeä voidaan ulottaa myös fokan takaliesmaan (Bantock, Walicki, Smale) sekä ison mastoliesmaan (Bantock, Bres) tai peräharukseen (Smith).

Yllättävän moni on ryhtynyt tekemään purjeensa itse. Mylar-piirustufilmistä onkin helppo liimailta omat kevyen tuulen purjeet itse, ilman sen kummempaa ompelukonetta. Toimiihan purje ja riki veneen moottorina, ja niiden kehittäminen antaa lisää hevosvoimia. Suomessa Jussi Fried on jo alkanut kehittää omia purjeita, toivotamme hänelle hyvää työnhallua.

Nähdyt A1-swingrikit ja -purjeet (tuulen nopeus 0-2 m/s) eivät juuri poikenneet meidän parhaimmista (eli Criden ja Heffen A-riikeistä. Sensijaan A2-rikit (3-

FAKTARUUTU 5 - MARBLEHEAD MM-92 TULOKSET

1. Graham Bantock,	Englanti, 79.2 p.
2. Robert Wattam,	U-Seelanti, 95.5 p.
3. Jon Elmaleh,	USA, 95.7 p.
4. Peter Stollery,	Englanti, 104.4 p.
5. Janusz Walicki,	Saksa, 104.4 p.
6. Christophe Boisnault,	Ranska, 108.8 p.
7. Clas Lundin, SRSS,	Ruotsi, 176.7 p.
8. Mike Weston,	Englanti
9. Torvald Klem,	Norja, 179.7 p.
10. John Cleave,	Englanti
15. Christian Lindholm, GSS,	Suomi, 245.7 p.
23. Ulf Neumann, SRSS,	Ruotsi, 422.0 p.
36. Jon Estlander, GSS,	Suomi, 595.0 p.
44. Henry Ericsson, HSF,	Suomi, 664.0 p.
48. Olof Ginström, GSS,	Suomi, 779.0 p.
60. Tom Roos, GSS,	Suomi, 955.0 p.

FAKTARUUTU 4 - KÄRKIVENEET

Vene	Paino kg	Kölli kg	Leveys cm		Kölip lt.	Rikit			Purjeet	Lisäsäädöt
			max	vl		A	B	C		
Paradox	4,9	3,6	24?	18?	45	S	C	C	Bantock	I+F pussi
NZ Edition	4,9	3,7	24	18	42	S	C	C	omatekoiset	I+F pussi
Pinter	4,95	3,5	19	16,5	45	S	S	S	Amen	I takaliesma
Roar Edge	4,7	3,2	19,5	14,2	47,5	S	S		Bantock	käsin
Skalpel NYC	5,3	3,8	28?	20?	46	P	P	P	Walicki	I+F pussi, spaltti
Slick	4,7	3,3	20	16	44	S	S	S	Housemartin	ei ole
Quantum	4,95	3,55	20,8	18,2	45	S	S	C	Sterne	Takaliesma, spaltti

FAKTARUUTU 6 SANASTO

* Swing-riki

Riki, jossa fokka on kiinnitetty isopuomin jatkeeseen eteenpäin, ja kääntyy sen mukaan tuulen puolelle myötätuulella

* Perinteinen riki

Fokka kiinnitetty keuhalarukseen veneen keskilinjalla

* Profiilimasto

Pitkä ja kapea mastoprofiili, etureunastaan laakeroitu, kääntyy purjeen pinnan mukaan

* Break-back

Swing-rikin nivelöity fokkapuomi, joka taittuu hieman leehen isopuomiin verrattuna, taittokulma säädettävissä

* A-riki

Kevyen tuulen riki, maksimi purjepinta-ala, korkea ja kapea

* B-riki

Keskituulen riki, yleensä maksimi purjepinta-ala, matalampi ja leveämpi kuin A-riki

* C-riki

Kovan tuulen riki, purjepinta-ala 80.. 90 % maksimista, matalampi kuin B-riki

4 m/s) olivat selvästi jäykempiä, lisäspridarien ja -harusten ansiosta. Hävisimme niille alkukiihtyvyydessä ja nousukulmassa, ja se oli monesti kohtalokasta tiukassa taistossa. B- ja C-rikejä ei päästy käyttämään, joten niistä on vaikea antaa mielipiteitä.

Opetukset tällä Kertaa

...ellisten kisojen opetukset otettiin kyllä huomioon. Tulimme ajoissa paikalle. Asuimme samassa paikassa muiden kanssa. Kaikki työkalut ja varaosat olivat mukana, ja toimivat. Meitä oli monta, ja liput olivat korkealla.

Silti tulokset eivät olleet odotuksen mukaiset. Sijoitukset lasivat lehmänhännän tapaan loppuviikolla. Missä epäonnistuimme? Miksi Clas ja Torvald pärjäsivät paremmin? Kirjataanpa "kootut selitykset":

* **Cride:** Keskeytin liian vähän omaan purjehdukseeni. Otin turhia murheita mm. heikoista järjestelyistä ja Bantockin protestikuvioista. Kun sitten kölini takerui ongenvapaan ja putosin B-erään, pinna katkesi enkä päässyt kunnolla nousemaan. Vinsin palaminen ei auttanut asiaa. Epäonnistuin myös käännöksis-

sä luvattoman usein, ehkä tarvitsemme lisää kölipinta-alaa.

* **Joni:** Epäonnistuin usein lähdöissä. Kotona pääsee vauhdilla ohi, mutta näin kovassa porukassa toista mahdollisuutta ei anneta, vaan pysyt erässä. Kun vielä peräsinakseli katkesi (4 mm ei riitä) ja missasin yhden lähdön kokonaan, fiilis katosi koko touhusta. Mutta olihan sijoitus paljon parempi kuin Fleetwoodissa 2 vuotta sitten.

* **Heffe:** Lähdöt onnistuivat hyvin, ja veneen vauhti oli ihan OK. Myötätuulella pyyhin usein swing-rikilläni ohi. Toisen luovin lopussa hermot yleensä pettivät, ja aloin tehdä tyhmiä käännöksiä, jotka usein johtivat sakkokierroksiin. Kun itse ajattelet, että "mitä minä teen näin korkealla, B-erässä", niin kyllä alitajunta hoitaa sen, että myös putoat.

* **Offi:** Luovit menivät yleensä mukavasti, mutta myötätuulella jäin seisomaan kuin tyhjiöön, ja muut pyyhkivät ohi molemmin puolin. Pitäisikö hankkia swing-riki?

* **Tom:** Tämä meni ihan mukavasti, ja vene kulki lujaa. Nousin useamman kerran C-erään, mikä oli minulle suuri elämys. Sääli että veneessä oli alussa kide- ja antennihäiriöitä ja lopussa vinsiongelmia. Ihan kiva kokemus.

Entä miten joukkue toimi yhdessä? Alussa pystyimme hyvin tarkkailemaan toisemme purjehduksia, ja pidimme jälkipuintipalaverit. Tämä katkesi valitettavasti erilaisiin kuljetus- ja viihdeohjelmiin. Ensi kerralla liikumme ja syömme yhdessä, eikä muu siviiliohjelma saa häiritä.

Mihin suuntaan meidän pitäisi kehittää veneitä? Meidän on parannettava veneen nousukulmaa ja kääntymisominaisuuksia. Jäykkyyttä ja vakavuutta voisimme myös lisätä. Voimme hiukan tinkiä kevyen myötätuulen vauhdista. Kääntyviä profiilimastoja ja purjeiden kaukosäätömenetelmiä pitäisi myös kehittää. Takaisin piirustuspyöydälle taas...

Kiitokset

Kiitämme niitä tahoja, jotka ovat myötävaikuttaneet matkamme onnistumiseen:

Suomen RC-purjehtijat, Gallträsk Segelsällskap, Hangö Segelförening, Swissair, Budget Rent-a-Car, Duracell ja Pienoismalli-lehti.

Purjehdusterveisin, Heffe